

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Telefon št. 34.

C. kr. namestništvo v Trstu zoper slovenske posojilnice.

C. kr. namestništvu v Trstu delajo očitno veliko preglavico slovenske posojilnice in njih razvoj. Slovenske posojilnice so najvažnejši faktor, da se slovenski narod v Primorju otrese lahonskih pijavk, postavi gospodarsko na svoje noge ter v gmotnem oziru pride do neodvisnosti in blagostanja. — Opazujemo pa sedaj, da se pri namestništvu v Trstu trudi nek referent že leta in leta, kako bi kaj iztuhtal, da bi se napredek slovenskim posojilnicam onemogočil, ali če mogoče, da bi se iste uničile.

Z dopisom od 2. maja 1896, št. 5828 obrnilo se je tržaško namestništvo na trgovinsko in pomorsko sodišče v Trstu, češ, da pravila posojilnice in hranilnice Podgradske nasprotujejo javnim interesom in veljavnim postavam, ker po teh pravilih smemo sprejemati hranilne vloge ne samo od svojih združnikov, ampak od vsakogar.

Istotako obrnilo se je namestništvo v Trstu z dopisom od 19. septembra 1896, št. 16.883 na trgovinsko in pomorsko sodišče v Trstu, da so istotako pravila posojilnice in hranilnice v Kopru v protivju s postavami iz istih razlogov. — Namignilo je toraj namestništvo v Trstu trgovinskemu in pomorskemu sodišču, naj isto sili, da omenjeni dve posojilnici svoja pravila spremenite. Trgovinsko in pomorsko sodišče v Trstu je saveđa temu migljaju drage volje ustreglo ter izdalo takov ukaz omenjenima posojilnicama. — Nadsodišče v Trstu je rekurz prizadetih posojilnic zavrnilo in šele najvišje sodišče je z odločbo od 16. decembra 1896, št. 14.583 ugodilo izvanrednemu rekurzu ter razveljavilo ukaz trgovinskega in pomorskega sodišča v Trstu.

Ta prvi poskus se je toraj popolnoma ponesrečil. Ali razvoj slovenskih posojilnic očitno dotičnemu referentu ces. kr. namestništva v Trstu ne da spati. — Isti je toraj sedaj zasledil zopet jedno velikansko nepostavnost pri hranilnicah in posojilnicah v Nabrežini in Tomaju, češ, da te posojilnici sprejemate hranilne vloge od vsakogar ter izdajate o istih vložne knjižice, ki imajo na sebi vse znake papirjev na imetnika; kajti v

teh knjižicah ni izrečno omenjeno, da se vloge vračajo samo osebam, imenovanim v vložni knjižici ali pa njenim ad hoc za vzdig pooblaščenim ter z imeni označenim zastopnikom. C. kr. namestništvo v Trstu ukazuje toraj „v obran zakona“, da morate ti posojilnici takoj nehati s sprejemanjem hranilnih vlog, in da morate v treh mesecih svoje posle tako skončati, da vrnete vložnikom v treh mesecih od njih vložen denar. — Nadalje da morate potom c. kr. okrajnega glavarstva v Sezani v štirih tednih predložiti notarsko poverjen izkaz glede vseh v prometu se nahajajočih hranilnih vlog kakor tudi o hranilnem kontu, po preteku treh mesecev pa predložiti nazaj vzete vložne knjižice z dokazom, da ste posojilnici nehali sprejemanje vlog!

Posojilnici v Nabrežini in Tomaju imate pa take vložne knjižice, kakoršne imajo vsi jednaki zavodi v nemških, čeških in slovenskih deželah avstrijskih, namreč take, da se v hranilno knjižico vpiše ime vložnika, svoto ter sprejem potrdi blagajnik. Nikjer drugod pa še niso v teh hranilnih knjižicah zasledili nekaj, kar bi bilo proti predpisom §§ 92 in 93. združnega zakona od 9./4. 1873 št. 70 drž. zak.

Namen, katerega ima c. kr. namestništvo v Trstu s svojim postopanjem zoper slovenske posojilnice, je torej popolnoma jasen. Državna vlada in državni zbor spoznavata velikanski gospodarski pomen posojilnic ter je vsled tega izišla vrsta postav, s katerimi se določujejo razne ugodnosti takim kreditnim zavodom, ki so osnovani na podlagi združne postave. Samo v Trstu smatra se zadeva čisto drugače. V Trstu presoja se zadeva posojilnic s stališča laške stranke. Laška stranka ne vidi rada razvoj slovenskih posojilnic, ker spoznava, da bodo posojilnice omajale laškemu življenju nadvlado v gospodarskem oziru nad slovenskim in hrvaškim narodom ter ga iztrgale iz rok laškim pijavkam, katere z izsesavanjem tega naroda dobivajo brez dela in truda najlepše dohodke ter še poleg tega v političnem oziru držijo slovansko prebivalstvo v popolni odvisnosti in sužnosti. Sovraštvo in nasprotstvo laške stranke proti slo-

venskim posojilnicam toraj popolnoma razumemo; ne razumemo pa postopanja c. kr. namestništva v Trstu, katero bi moralo vender drugo stališče zavzemati, kakor preko jadranskega morja škileči Lahoni; ali pač mi tudi razumemo to postopanje tržaškega namestništva in zaradi tega moramo z vso odločnostjo protestirati. — Na vsak način pa opozorimo na to delovanje tržaškega namestništva državne poslance, da obrnejo na isto vso svojo pozornost, ter spravijo zadevo v razgovor v državnozbornem klubu posojilničarjev in v državnem zboru samem.

Izjava.

Od kar izhaja v Ljubljani „Slovenski List“, zaganja se v me kakor besen; od moje osebe živi, z mojo častjo si polni svoje vedno lačne predale, in vsako malenkost raztolče in razvleče, da postane slon iz komarja, ki naj potem imponuje tam zunaj ob mejah slovenskih! Niti jeden slovenskih časopisov se ni oglasil z ugovorom proti taki časnikarski razdivjanosti; mnogim je bila še vseč in očitno so kazali svoje soglasje z njo. Ali vzlic temu me ti sistematični napadi niso spravili iz duševnega ravnotežja, ter me v bodoče isto tako ne bodo! To bodi povedano pred vsem kolegom dr. Valentinu Krisperju in dr. Danilu Majaronu, ki sta se s svojo izjavo z dne 22. julija 1898. zatekla v „Slovenski List“. Povod k temu kolegijalnemu napadu dala je notica v „Slovenskem Narodu“, v koji se mojima bivšima, dolgoletnima koncipijentoma ne očita ničesar, kar bi ju osebno moglo žaliti. Mesto, da bi se prepirala z listom, napadla sta mene osebno, in sicer na tako žaljiv način, da človek takoj spozna spretna sodelavca imenitnega Koblarjevega lističa. Mesto, da bi „Slovenskem Narodu“ dokazala, da so bile njegove opazke neosnovane, izvlekla sta mojo malenkostno osebo na dan, ter ji dala občutiti kolegijalne svoje podplate! To je nedostojno, in glede dr. Majarona dokazuje, da je tisti fini takt, v kojega se je že tedaj, ko sva še na univerzi imela zveze, tako rad zavijal, sama legenda, in drugega nič. Glede dr. Krisperja pa moram izjaviti, da se ne čudim za-

LISTEK.

Jeden dan v dunajski jubilejni razstavi.

Spisal Prostoplav.

V proslavo cesarjevega jubileja se je otvorila na Dunaju razstava, ki naj predoči velikanski napredek v vseh strokah za časa cesarjevega vladanja. Dasi z ozirom na ta svoj namen nikakor ni popolna, vendar je tako bogata in krasna, da njen poset povsem zadovolji vsakega obiskovalca. Zlasti zanimive pa so nekatere strokovne izložbe.

Ni možno, da bi podal obširen, natančen popis, pač pa upam, da s to, ako tudi površno črtico ustrežem rojakom, ki ne morejo sami obiskati stolice ter posetiti razstavo; poda jim naj vsaj v glavnih obrisih celotno sliko jubilejne razstave.

Razstava je v Pratru, deloma v rotundi, deloma v parku poleg nje, ter obseza v vsem površje 250.000 štirjaških metrov. Seveda ves ta širni prostor ni namenjen samo izložbam; poleg paviljonov za razstavne namene je obilica gostilniških in kavarnarskih ter mnogo prostora v šetališča. Saj so dunajske razstave vedno tudi v shajališče zabave željnega sveta, zlasti zdaj o poletju, ko ni ne koncertov ne gledališč. Zato se razvije tu vsak večer v

sijaju tisoč in tisoč žarnic pravi korso, kjer imaš priliko opazovati bogate toalete, a tudi pritrditi staremu „Negodi“, ki je v dunajskem „Zvonu“ že občudoval krasoto Dunajčank. Vedno je dobro, da se v tem oziru moremo sklicevati na avtoriteto, kajti sicer taka nedolžna opazka lahko nakoplje sovraštvo ljubeznivih rojakin na našo pregrešno glavo.

Razstava je zanimiva in mnogovrstna. Cesar sam, ki je odvarjal in posetil že brezštevilno razstav, kaže zanjo posebno zanimanje; dokaz temu je, da jo je po slovesni otvoritvi obiskal še štirikrat. In res zasluži polno pozornost. Glavno zanimanje je za izložbe v paviljonih, in tu se koncentruje tudi pravo življenje. — Komur je na tem, da proučava izložbe, mora si v to izbrati delavnik ter iti vanjo takoj, ko se predpoludne otvori. Takrat je ondi le malo obiskovalcev, in tedaj imaš priliko v natančno ogledovanje in razmotrivanje.

Izmej paviljonov je oni dunajskega mesta najkrasnejša stavba, v svojem pročelju bogato okrašen s sohami in reliefi. Glavna dvorana v njem je posvečena cesarjevi proslavi; tu so slike vladarjeve iz raznih let in slike važnejših momentov dunajske zgodovine zadnjih 50 let. Od stranskih dvoran nam kaže jedna bogato zbirko slik in črtežev ter velik

relief dunajskega mesta iz prešlih let, zlasti predno so porušili mestno zidovje, ki je oklepalo „notranje mesto“ ter je ločilo od malih predmestij (1857). — Druga pa iste izložbe modernega Dunaja, pred vsem velike stavbe zadnjih let. Tu se kaže velikanski napredek stolice; občudujemo hvaljene odnose patrijarhalne dobe naših prednikov v njihovi skromnosti; divimo se krasoti in razvitku mesta v naših dneh. Naj se ta doba še toliko graja, naj se še toliko proti nji govori in piše, dejstvo, da se je v tej kratki dobi razvil Dunaj iz malega mesteca v veliko stolico, iz sicer interesantnega mesteca v prekrasno svetovno mesto; to nam dokazuje neopravičenost onih, ki iščejo vse dobro le v prošlosti ter se iz napačne pijetete protivijo vsem modernim zahtevam. Res, da je padla marsikaka zanimiva stavba, zato pa se dvigujejo druge, monumentalne, ki širijo slavo Dunaja.

Troje največjih del ima pa še svoj poseben paviljon, ki je zgrajen po načrtih Slovencev, inženerja M. Fabijanija. Tu so izložili „fond za razširjenje mesta“, „komisijo za uravnavo Donave“ in „komisijo za mestne občevalne naprave“ svoje istinito zanimive črteže, slike in modele. Znamenit je zlasti velik model krasne stavbe novega cesarjevega dvorca, ki sicer še ni povsem dozidan, a se ti tu

vratnemu napadu z dne 22. julija 1898. Skoraj celih pet let sem prenašal tega moža nestrpnost in nervoznost v svoji pisarni, in v tem času sem se popolnoma prepričal, da je on jedini člen častite svoje rodbine, ki ne pozna dobrih manir.

Kakor rečeno, s „Slovenskim Narodom“ se cenjena kolega ništa upala prepirati, ker sama dobro veda, da ljubljanske priprave za odvetniški in notarski shod niso bile uzorne. In če je „Slovenski Narod“ namignil, da naj se pri tako važnih shodih v bodoče drugače pripravlja, storil je le svojo časnikarsko dolžnost. Bil je pri tem tudi odmev različnih pritožb, ki so se čule na shodu samem, in pred vsem odmev Celjskega poročevalca, ki je pričetkom svojega govora obžaloval, da se ni mogel zadostno pripraviti, ker je tako pozno izvedel, da se mu je oddelil referat. In, ali je dostojno za shod, če nastopi poročevalec dr. Krisper, pa spregovori deset besed, češ, da se po njem nasvetovana resolucija sama utemeljuje in priporoča!

Nikakor ni resnica, da sem se hotel siliti v ospredje, pač pa je resnica, da bi se bil pri boljših ljubljanskih pripravah shod lahko izvršil slovesnejše, krepkejš in odločnejše! Vsak si je moral želeči, da bi se bilo pri razpravah gorostasno stališče višjega deželnega sodišča tudi s pravniške strani temeljiteje in koreniteje v pretres vzelo ter s pravniškimi argumenti dokazalo, kako je to stališče protipostavno in nevzdržljivo. Pred vsem je moral vsak želeči, da bi bili vsi poročevalci tako temeljito svoja poročila priredili, kakor ga je priredil kolega dr. Stor!

Še dandanes obsojam netaktno postopanje proti županu Hribarju. Ko mi je pri shodu povedal poročevalec našega lista, da se je dr. Majaron proti njemu izrazil: Kaj pa vender hoče župan tu? polastilo se me je prepričanje, da se od nekatere strani hoče shod izkoristiti za nezdravo reklamo tisti brezupni stranki, ki tiči za „Slovenskim Listom“. Proti takemu izkoriščanju pa moram pri vsakem položaju odločno in slovesno ugovarjati, in pri vsakem položaju moram odločno zagovarjati stališče, da je takemu listu, kot je „Slovenski Narod“, pravična in primerna kritika vselej dopustna!

Očitata mi dr. Krisper in dr. Majaron, da sem pri posebnem odboru, kakor tudi na shodu igral „žalostno in nevredno vlogo“. Priznati moram, da sta ravno ta dva gospoda — ona bi pisala „človeka“ — najbolj poklicana, na tem polju svojo sodbo izrehati, ker ulogo, koju zadnja leta igrata v slovenskem javnem življenju, ni taka, da bi jo jima zavidal. Resnica pa je, da o posebnem odboru do zadnjega večera pred shodom ničesar vedel nisem. Sicer so se res klicali ljubljanski odvetniki na razgovor: prvič ravno na isti dan in na isto uro, ko smo zborovali radi ustanovitve „Naše straže“; drugič pa na isti dan in isto uro, ko smo imeli mestno klubovo sejo, pri koji sem moral biti navzoč. Tretjič pa so bili sklicani odvetniki na večer pred shodom: pri tem razgovoru pa sem bil navzoč, a najbolje je, da o njem ničesar ne pišem. Pristavim pa, da mi

je še pred temi razgovori došla vest, da se je dr. Krisper izrazil, da si te zadeve po meni, ki sem ravno takrat v „Narodu“ priobčeval članke o slovenščini pri višjem deželnem sodišču, iz rok izpuliti ne pusti, in da je hoče sam izvesti! Po vsi pravici sem smel tedaj pri mnogobrojnih antipacijah, s kojimi me dr. Krisper že več let počaščuje, sklepati, da bi mu moje sodelovanje niti ljubo ne bilo, in da bi ga morda, ker se radi vsake malenkosti hitro razburi, le opoviralo! Zategadelj sem tudi sklepal, da so se razgovori ljubljanskih odvetnikov nalašč sklicali na tako uro, ko sem bil neobhodno drugod zadržan!

Na „natolcevanja“ in „izraze osebnosti mržnje“, — ravno le-ta prestrojila je dr. Majaron, kakor tudi dr. Krisperja z nekdanjih „liberalcev“ v krščanske socialiste — nočem odgovarjati, ker bi moral postati preoseben, in bi vsled tega padla moja kolegijalnost na tisti nizki nivo, na kojem tiči nasprotna mi izjava z dne 22. julija 1898.

„Skrajna predrznost“ pa tiči v koncu te izjave, tu se kaže toliko kolegijalne hudobnosti, da moram naravnost obžalovati, da more odvetnik proti odvetniku tako postopati.

Dr. Krisper in dr. Majaron pišeta: „Tem večja predrznost je to na strani dr. Ivana Tavčarja radi tega, ker je bil on tudi zastopnik stranke v zadevni pravdi, a se mu niti vredno ni zdelo, nastopiti pri kritični prizivni razpravi na višjem sodišču in si varovati s tem ono prvenstvo, katero on povsod za sé zahteva.“

Temu krutemu napadu odgovarjam mirno in stvarno tako-le: Oba gospoda nasprotnika dobro veda, da sem zagovarjal stranko, ki ni imovita, in koje pravno stališče v zadevni pravdi je bilo tako, da ni imela pravice do prizivnih stroškov, če bi bila s svojim prizivom tudi zmagala. Že dobrih štirinajst dni pred prizivno razpravo se je stranka (g. Ivan Malinšek) izrekla, da se poda osobno v Gradec, da pa ni zadovoljna s tem, da bi jo jaz spremljal. Po naročilu stranke sem ji najel zastopnika dr. Klasinca in upam, da je bilo moje postopanje tako, da je do cela odgovarjalo predpisom odvetniškega reda. Pri tem pa je še upoštevati, da takrat sploh nikdo mislil ni, da bi utegnili višje deželno sodišče slovensko razpravo zabraniti, tem manj, ker je ravno isto sodišče vsled skupne pritožbe vseh treh zastopnikov preklicalo nemška vabila, ter izdalo slovenska vabila h prizivni razpravi. In končno gospoda kolega tudi dobro veda, da sem tiste dni bival v Pragi pri slavnosti Palackega stoletnice, in očitano, da se mi niti vredno ni videlo, nastopiti pri kritični razpravi, je gotovo — da rabim izraz gospodov nasprotnikov — malo poštenjaško!

Sicer pa izjavljam, da hočem vzlic izjavi dr. Majarona in dr. Krisperja z vso vmeno delati na složno izvršitev shodovih sklepov, ker me nečuvni

napadi „Slovenskega Lista“ ne spravijo iz duševnega ravnotežja, — in naj jih kujejo celó moji kolegi!

V Ljubljani, dne 26. julija 1898.

Dr. Ivan Tavčar.

V Ljubljani, 26. julija.

Kako naprej? V vladnih krogih, t. j. v ministerstvu in v onih sferah, ki imajo na vlado odločilen vpliv, sta sedaj dve nasprotni struji glede nadaljnega postopanja v notranji politiki. Jedna struja se hoče vsakemu radikalnemu in nasilnemu poseganju v sedanjo ustavo ogniti ter si za daljšo dobo brez parlamenta in s § 14. pomagati. Baron Banffy je sicer dejal, da se nagodbeni provizorij brez parlamenta ne more obnoviti, toda upajo, da se Banffy uda, zlasti ker se bode pri tem iznebil dveh treh neljubih kolegov v lastnem kabinetu. Druga struja pa je radikalna ter se poganja za to, da se postavi na mesto sedanjega državnega zbora nov parlament, ki bi izšel iz indirektnih volitev deželnih zborov. Oživiti hočejo torej l. 1873. pokopano volilno pravico deželnih zborov ter priklopiti še direktno volitev V. kurije. Katere struje se grof Thun poprime, kdo ve! — menda še sam ne!

Velikonemško vtikanje v avstrijske zadeve je že nekaj navadnega. Najpredrnejša propaganda Velikonemcev je vsakdanja prikazen. Včasih se nam že zdi, da imajo za pruske šole aproprirani zemljevidi prav, ker kažejo Avstrijo kot del Nemčije. Nemški agitatorji, nemški velikošolci, profesorji, telovadci, nemška društva, kakor „Gustav Adolf Verein“, „Alldeutscher Verband“, „Allgemeiner Schulverein“, različni „Alpen Vereine“ itd. — vse to hujska in kritikuje, kakor bi bila Avstrija res že velikonemška zavezna država. Velikonemški časopisi najnesramnejše napadajo avstrijsko vladu, parlament, stranke in avstrijsko vojsko. Sedaj pa se vtikajo celo v cesarske rodovinske razmere. Ko se je raznesla že dementirana vest, da se je avstrijski prestolonaslednik Fran Ferdinand zaročil s princesinjo Cumberlandsko, tedaj je zašumelo po vseh velikonemških časopisih. Avstrijski prestolonaslednik se zaroča z nemško princesinjo! Kolik škandal! Kolika — predrznost! In velikonemški listi so dokazovali, da je prijazno razmerje Nemčije do Avstrije že v veliki nevarnosti, kajti princesinja Cumberlandska je — „deutschfeindlich!“ Hkratu so dokazovali, kako sovražne so Nemcem njene sorodnice: carica vdova, soproga angleškega prestolonaslednika in soproga hanoveranskega pretendenta, princesinja Thyra, mati namišljene zaročenke avstrijskega prestolonaslednika. Zares, velikonemška nesramnost ne pozna nobene meje in nobenih ozirov.

Mogočni nemški cesar je regenta države Lippe, grofa Ernsta Kazimirja, prav nečuvno razžalil. Kot vladar je zahteval grof Ernst Kazimir, da pozdravljajo nemški častniki v Detmoldu njegove otroke ter se je radi njihovega nespoštljivega vedenja pri cesarju britko pritožil. Viljem II. pa mu je brzojavno odgovoril: „Moj general je imel povelje: Regentu, kar je regentovega — sicer ničesar več. Sploh pa si prepovedujem ton, kakoršnega

Dalje v prilogi.

predočuje že dovršen v vsi svoji bogati arhitekturni in figuralni okrasbi. Čudiš se velikanskemu delu regulacije Donave, ko se ti predočuje v plastičnih podobah; a razmotriš tudi natančne izložbe najnovejšega dela, mestne železnice, kateri kljub mnogim nedostatkom ne moreš odreči velikega pomena in znamenite, težke gradbe.

Tik poleg teh paviljonov je zgradila bosenska vlada svoj pavilon, v katerem so na ogled in v prodajo najraznejši izdelki bosenske domače, hišne obrti, ter zanimive slike in črteži raznih sarajevskih zgradb, šolstva in učil. Mnogo Bošnjakov poseda in lenari pred paviljonom in te vabi, da pokusiš bosensko vino. Bošnjakinjo sem videl samo jedno, a tudi taje kmalo izginila, za kar mi je bilo tem bolj žal, ker je bila v istini izredno brhka in se je lepa narodna noša krasno podala vitkemu životu.

Bosenska izložba Dunajčanom, ki imajo itak vsako zimo svojo „bosensko raztavo“, ni podala dosti novega; tujcem naj najbrž poda uverjenje, da tožbe o občem nezadovoljstvu v deželah in o neznanosti političnih razmer niso opravičene; dasi bi bilo nespametno tajiti napredek za časa okupacije, vendar tega namena vlada s svojo izložbo najbrž ne doseže.

Za temi paviljoni se prostira največja gradba, posvečena „izobrazbi“. V srednji sobi je izložba papirne industrije, za njo galerija tiskarskih strojev, katere opazuješ pri delu; potem v stranskih dvoranah izložbe dunajskih knjigarjev in založnikov ter knjigovezov; tu vidiš obilico knjig v prekrasnih, umetniško izvršenih vezavah; veliko število slik, fotografij in risarj. Na nasprotni strani je izložba raznega muzikalnega orodja, zlasti mnogo klavirjev, in velike orgle. Dalje izložba mehanikov in optikarjev z njihovimi raznovrstnimi izdelki.

Nasproti tem paviljonom, onstran „avenije“, je prostrani paviljon za „ljudsko blagostanje“. — Ta izložba je vrlo zanimiva in znamenita za strokovnjake. Predočuje vse one naredbe, ki so potrebne v blagostanje človeštva, vse humanitarne zavode in naprave; kaže pa tudi v stastičnih tabelah in grafičnih slikah, kako so se te razvijale in množile v dobi cesarjeve vlade. Porodnišnice, sirotišnice, bolnice, blaznice, rešilna in gasilna društva, asili itd. itd. Tu vidiš tudi najnoveje medicinske iznajdbe; „Röntgenovi žarki“ in zdravljenje s serumom proti difteritiki se ti predočujeta poleg cele vrste kirurških orodij in medicinskih in farmaceutičnih izložb.

Tu sta razstavila tudi ljubljansko mesto

in deželna vlada kranjska: prvo sliko in črteže sirotišnice, vojašnice, šol, klavnice, elektrarne in vodovoda; druga zdravniške tabele, pogozdovanje Krasa in boj proti trtni uši. — Razstavila je tudi ljubljanska „kranjska hranilnica“ slike svojih stavb in onih stavb, katerim je pripomogla z denarjem: Elizabetine bolnice, Fran Josipovega asila, Rudolfini, realke, Thonhalle in delavskih hiš. — Da je dala ona napraviti zgolj nemške napise, se — z ozirom na razmere, pri nji vladajoče — ne čudimo; da pa je deželna vlada storila isto, je velika netaktnost. Mesto ljubljansko samo je imelo toliko narodnega čustvo, da je slovenščini odkazalo prvo mesto ter s tem pokazalo, da še ni Kranjska postala kaka pruska satrapija.

Znamenite so tu izložbe nižjeavstrijskih blaznic s plastičnimi črteži njihovih stavb, in pa diorami Semmeringa in Opatije.

Pri pregledovanju in razmotrivanju prešel je čas hitro; poludne je že minilo in začel se mi je oglašati želodec, ter me opominjati, naj posetim i kak paviljon, namenjen v zadostilo žejnim in lačnim. Mnogo jih je, originalnih in krasnih stavb, a vse so prazne.

Slabo znamenje!

(Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. julija.

— (Kako podlo znajo nemški listi ščuvati.) Na našo notico pod tem zaglavjem smo prejeli naslednji dopis: Slavnemu uredništvu „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani. Na drugi strani številke 164 Vašega lista z dne 22. julija t. l. trdi se v sestavku z nadpisom „Kako podlo znajo nemški listi ščuvati“, „da prihaja državnopravniški namestnik k razpravam s knjigami, ki imajo črno-rudeče-žolte trakove.“ Temeljem § 19. tiskovnega zakona zahteva podpisano državno pravdnistvo, da se sprejme sledeči uradni popravek: Ni res, da bi rabil kadarkoli pri okrožnem sodišču v Mariboru državno pravdnistvo pri javnih obravnavah knjige, ki imajo črno rudeče-žolte trakove. C. kr. državno pravdnistvo v Mariboru, dne 24. julija 1898. — Voditelj urada: Dr. Bratusch.

— („Slovenski List“ proti dr. Tavčarju.) Zadnja številka „Slov. Lista“ je zopet in skoro izključno posvečena dr. Tavčarju in potrjuje, da izhaja list samo še zategadelj, da dr. Tavčarja grdi in sramoti. To je pač jedini način, na kateri upajo za listom stoječi gospodje, da obrnejo nase pozornost. V „izjavi“, v listku in v neštevilnih noticah sramoti „Slov. List“ dr. Tavčarja, in vsaka vrsta priča, kako pošteno si je ta časnik zaslužil malodišeči priimek, kateri se ga je prijel in kateri mu ostane, dokler bo izhajal. Naglavni greh, kateri se očita dr. Tavčarju, je to, da je mej shodom igral domino. To je strašen, neodpusten greh in dr. Tavčar se ga ne more oprati! Drugim se taki grehi ne štejejo v zlo, ali pri dr. Tavčarju se naredi iz vsacega komarja slon-velikan. Res je dr. Tavčar po obedu na povabilo prijatelja Turka igral kratko partijo. Ta pa je trajala komaj osem minut. Potem se je dr. Tavčar vrnil v dvorano in vztrajal tam do konca shoda. Da je bil sploh dvorano za nekaj časa zapustil, tega je kriv prav slabi arrangement. Ko bi bili arenžerji stvar bolje priredili in uredili, bi pač udeležniki shoda ne bili ves čas v hajali iz dvorane. Morda celo „Slov. List“, ki sicer resnice nič preveč ne ljubi, ne bo tajil, da so se udeležniki shoda po 1. uri kaj hitro menjavali. Nekateri so vztrajali v dvorani, drugi pa so odšli. Obedu in od črne kave, in so potem sami odšli. Tako je bilo do konca shoda in g. dr. Majaron se gotovo ne more pohvaliti, da je imel preveč poslušalcev. Toda drugim se ne šteje v zlo, da so šli obedovat in da so se mudili v kavarni, v zlo se to šteje samo dr. Tavčarju. Tudi širokoustnemu gosp. dr. Krisperju ne zameri nihče, da je bil le jako malo časa v dvorani, da se je večji del potikal po hodniku ter prej kot ne zasledoval korake dr. Tavčarja. Ko ga je neki gospod opozoril, naj gre vender v dvorano poslušat, se je dr. Krisper odrezal: Saj je le formalnost! To je: glavno je, da se shod vrši, ni pa treba, da bi udeležnik ves čas sedel v dvorani. Vzlic opominu ostal je dr. Krisper na hodniku — morda se je pripravljaj na svoj referat, ki je po fenomenalnem bogastvu mislij vse udeležnike presenetil, — a vsem prizanaša kurat Koblar, samo dr. Tavčarja je hitel sramotiti in blatiti, da si ga ni bilo udeležnika, ki bi bil ves čas ostal v dvorani! Tako postopa poštenjak — Koblar!

— (Shod slovenskih abiturijentov) ne bode samo zabavnega značaja, ampak tudi manifestacija tistega narodnega naraščaja, kateri pojde na visoke šole ali pa vstopi naravnost v življenje. Zborovanje dne 27. t. m. bode precizovalo narodne, politične in gospodarske vzore slovenskih abiturijentov ter pokaže, da se slovenski abiturijentje zavedajo prihodnje svoje naloge in da se resno pripravljajo na delo v narodovo korist. Veseleč se tega mnogo obetajočega pojava, pozdravljamo slovenske abiturijente, kateri se zbero iz vseh krajev slovenske domovine, kar najprisrčnejše ter jim izrekamo svoje najiskrenejše simpatije.

— (Zborovanje „Zaveze slov. učit. društev“) utegne biti — kakor kažejo priprave — prav sijajno. Zlasti veličasten bo jubilejski koncert, za katerega popoln uspeh se slovensko učiteljstvo resno trudi. Pri tem koncertu bo sodelovalo okoli 250 učiteljic in učiteljev pod vodstvom g. učitelja Leop. Potrebina. Koncert bo v ponedeljek zvečer ob 8. uri v Sokolovi dvorani „Narodnega doma“. Drugi dan popoldne ob 1. uri bo ravno tam slavnostni baket. Ako se želi udeležiti tega banketa kdo izmed slovenskega občinstva, naj javi čestito svoje ime v trafiki g. Šešarka, Šelenburgove ulice,

kjer naj ob enem plača za kuvert 1 gld. 50 kr. — X. skupščina „Zaveze slov. učit. društev“, s katero bo poslavila 50letnico cesarjevega vladanja, se udeležé tudi češki in hrvaški učitelji in učiteljice.

— (Zaveza slovenskih učiteljskih društev.) V proslavo petdesetletnice vladanja Nj. Velikanstva cesarja Franca Jožefa I. in v praznovanje svoje desetletnice priredi „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ v ponedeljek, dne 1. velikega srpana 1898 s sodelovanjem sl. godbe c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27 v Sokolovi dvorani „Narodnega doma“ jubilejski koncert na korist učiteljskemu konviktu. Koncert vodi gospod učitelj Leop. Potrebina. Vzporod: 1. Gerbič: Overtura iz opere „Kres“ za veliki orkester; 2. a) Slavnostni prolog, zložil in govori g. Engelbert Gangl; b) Cesarska pesem, zbor s spremljevanjem orkestra; 3. Dr. B. Ipavec: Zavezna, zbor s spremljevanjem orkestra; 4. B. Smetana: Zbor vaščanov iz opere „Prodana nevesta“ s spremljevanjem orkestra. Solo pojeta gđc. Mira Dev in g. Avgust Štefančič. 5. a) Foerster: „Domovina“, b) A. Nedvž: „Vijolčin vonj“, mešana zbor. 6. a) A. Rubinstein: Koncert, b) G. Tartini: G-mol sonata, igra na vijolini gosp. Fran Serajnik, spremlja na klavirju gđc. Pavla Razinger. 7. a) F. S. Vilhar: „Mornar“, b) R. Vrabl: „Strunar“, poje g. Rudolf Vrabl, spremlja na klavirju gđna. Fani Bilina. 8. a) Fr. Gerbič: „Pomladni klic“, b) H. Volarič: „Divja rožica“, s spremljevanjem orkestra pojeta gđc. Mira Dev in gđc. Anica Lapajne. 9. F. Stegnar: „Plemstvo“, v proslavo 50letnice zloženi moški zbor. Tenor-solo g. Avgust Štefančič. 10. A. Foerster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmi“, za zbor in orkester, op. 24. Soli: gđc. Mira Dev, gđc. Anica Lapajne, g. Avgust Štefančič in g. Janko Likar. Po koncertu prosta zabava in ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Cene prostorov: Sedež od I. do III. vrste à 1 gld. 50 kr., sedeži ostalih vrst à 1 gld.; galerijski sedeži à 80 kr.; stojišča à 80 kr. Vstopnice so na prodaj v trafiki g. Šešarka, Šelenburgove ulice, na večer koncerta se bodo dobivale pri blagajnici. Z ozirom na blagi namen se preplačila hvaležno sprejemajo.

— (Slovenski visokošolci) imajo v četrtek 28. t. m. pri Zajcu na Rimeki cesti svoj sestanek.

— (Ljubljansko kolesarsko društvo v Ljubljani) imelo je v nedeljo dne 24. julija ob 2. uri popoldne v gostilni Frana Rozmana „pri Virantu“ svoj občni zbor. Predsednik g. F. Primožič pozdravil je navzoče in poročal o društvenem napredku, blagajnik g. J. Maček poročal je o dohodkih in izdatkih, kateri iz „Zveze slov. učit. društev“ leto. Gutnik predsednikom, g. Fran Primožič podpredsednikom, g. Josip Maček blagajnikom, g. Vekoslav Trtnik tajnikom, gg. Ivan Kregar in Iva. Rajželj. orodjarja, gg. Anton Putrih in Jakob Skarab. odbornika. Ob enem izrekla se je zahvala in p. znanje predsedniku, g. Primožiču in blagajniku g. Mačku za njihov trud.

— (Topničarska vojašnica) je dograjena in dela čast unijonski stavbni družbi ter mestu ljubljanskemu. Uzidanje sklepnega kamna se bode vršilo v četrtek dne 27. julija ob 11. uri popoldne s primerno slovesnostjo, kateri sledi ob 1. uri popoldne v dvorani hotela pri Maliču déjeuner, ki ga priredi unijonska stavbna družba.

— (Ljubavna tragedija.) Listi prijavljajo obširna poročila o tragični smrti nadporočnika vit. G. Ta poročila se strinjajo z našim. Stotnik, kateri je nadporočnika umoril, je bil na kritični večer svojemu slugi naročil, naj pazi, če bi nadporočnik za njegove odsotnosti obiskal njegovo jako lepo, a tudi jako koketno ženo. Sluga je dobljeni ukaz izvršil, in prišel stotniku na ples javit, da se nadporočnik mudi pri stotnikovi ženi. Potem se je zgodil umor. Stotnikova žena je bila navzoča, ko je stotnik nadporočnika umoril. Po izvršenem umoru je stotnik spodil ženo iz hiše. Ta je šla najprej k svojim staršem, a oče ji je pokazal vrata. Našla je zavetišče pri starem očetu. Stotnik je po izvršenem umoru poiskal vojaškega zdravnika in mu rekel: „V mojem stanovanju leži nekdo na smrt ranjen; če moreš, mu pomagaj“, potem pa je šel na vojno zapovedništvo in se je sam ovadil.

— (Golobe - pismonoše) spusti g. Skušek iz Novega mesta na ljubljanskem Gradu v nedeljo dne 31. t. m. ob pol 4. uri popoldne. Golobi, ki se spuste le o nedeževnem vremenu, polete v Novo mesto.

— (Nove razgledne dopisnice) Gosp. Ivan Bonač v Ljubljani je izdal dvoje novih, jako ličnih razglednih dopisnic.

— (Nemška izzivanja.) Iz Škofjeloke se nam piše: Ljubljanski nemški biciklisti so 23. t. m. napravili izlet v Železnike. V soboto so prišli v Škofjeločo in izzivali prebivalstvo na vse možne načine. Mej potom v Železnikih so neprestani kricali „Heil“ in v Železnikih so prav take burke uganjali. V nedeljo popoldne so bili na Štemarjih. Podkupili so godbo, da jim je svirala nemške komade in slovensko ljudstvo dražili in izzivali kar se je dalo. Malo da ni prišlo do spopada. Ako se nemški biciklisti ne bodo navadili drugačnega stopanja, se kmalu ne bodo smeli na cesti prikazati.

Dopisi.

Is okolice Idrijske, 22. julija. Dovolite nam nekoliko besedij o „bralnem društvu“ v Sp. Idriji. Te besede naj bi obrodile sad, kakršnega si želimo pač že iz davnosti, iz tiste davnosti, ko je v „bralnem društvu“ res še cvelo pravo življenje naučenih Slovencev. A zdaj je zamrlo vse, prav tako je, kakor s pravljico o tistem zakletem gradu, če se je še spominjate. Kaj ni res, nekdanji udje „bralnega društva“ spodnejidrijskega, da je bilo prijetno takrat, ko smo se izvrstno zabavali pri „zabavnih večerih“ zimskih? To je bilo življenje nedolžno! Toda ti trenutki so že davno minuli. Od kacij 60, reci šestdeset udov — pomislimo, da je vas! — jih je zdaj pri društvu 19, zdaj več, zdaj manj. In kaj ga je potisnilo v tak prepad? Gotovo samo to, ker ni nič več zanimanja od tiste strani, od katere bi moralo priti. Tam v društvenih prostorih veje zaspanost. Vzdrnite se vender, pomencajte si oči — in vse bo dobro! Uredite pevski zbor po starem kopitu v novem usnji, prirejte „zabavne večere“, izlete — in vsaj edenkrat v letu veselico, to bo dajalo pogum ljudem, da društvo narase polagoma zopet do toli lepega števila kakor nekdanj. Poleg tega pa vzpodbujajte one, ki so že z jedno nogo stopili čez prag „bralnega društva“, manjka jim le še moči, — in novega uda imate. Kar pa Vam, odborniki, prav iz srca svetujemo, je to, da pustite strankarstvo daleč, daleč za Jelenkom, ker morate to sami uvideti, da je le to privedlo „bralno društvo“ do take zaspanosti. Gotovo nam pritrjujete, da bi bilo veselje gledati zopetni prepored „bralnega društva“, ki bi se veselo gibalo z udi vred in dajalo tako nekoliko krepila našemu zatiranemu narodu v teh burnih časih! Dobiti je še nekoliko zavednežev tukaj, toda varovati jih je treba, da se tudi ti nam ne odtujé. Stojmo torej na straži! „Bralno društvo se zopet prebudi! Če treba se še oglasimo. — Nekoliko okoličanov.

Izborna deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
 okrepuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las
 Cena 1 steklenici z rabilnim navodom **50 kr.**
Jedina zaloga (386—21)
lekarna M. Leustek, Ljubljana
 Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu,
Telefon štey. 68.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806-2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
25.	9. zvečer	736.7	20.5	brezveter.	del. obl.	
26.	7. zjutraj	737.5	17.7	brezveter.	dež	0.6
"	2. popol.	737.1	25.6	sl. jvzh.	pol. obl.	

Srednja včerašnja temperatura 20.2°, sa 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 26. julija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	90	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	70	"
Avstrijska zlata renta	121	"	60	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	35	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	85	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	909	"	—	"
Kreditne delnice	358	"	75	"
London vista	119	"	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	82 1/2	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov	9	"	52	"
Italijanski bankovci	44	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	63	"

Dne 25. julija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	"	25	"
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	128	"	75	"
Emilj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	"	50	"
Akcijske anglo-avstr. banke po 200 gld.	156	"	80	"
Ljubljanske srečke	23	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	203	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	512	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	26 1/2	"

Zahvala.

Ker nam je nemogoče za vse izraze sožalja, milosrčnosti in podarjenja krasnih vencev o smrti nepozabnega nam soproga, oziroma očeta in brata, gospoda nadučitelja

Antona Zmerzlikar-ja

osebno zahvaliti se, izrekamo tem potom vsem prijateljem in znancem umrlega, osobito častiti duhovščini, gg. učiteljem in pevcem za njih prijazno sodelovanje pri pogrebu svojo najsrčnejšo zahvalo.

Sv. Frančišek Ksav., meseca julija 1898.

Frančiška **Frančišek**
soproga. brat.
Josip, Karolina, Marija, Friderika
otroci. (1147)

Učenca

ki je dovršil ljudsko šolo z dobrim vspehom in je iz dobre rodbine ter pošten in marljiv, vzprejme tvrdka **A. & E. Skaberne v Ljubljani**, — Več se izve pri tvrdki. (1145—2)

8. avgustom t. l. vzprejemem dobro izurjenega, zanesljivega in poštenega

koncipijenta

veščega vseh notarskih poslovanj, osobito pa izurjenega v sestavljanju notarskih spisov, zemljeknjižnih listin in zemljeknjižnih prošanj.

Spricala in prošnje naj se določijo najdalje do **28. julija t. l.**

Plača po dogovoru, katera se naj tudi v dotični prošnji navede.

Gustav Omahen

(1124—3)

c. kr. notar v Postojini.

Niklasa Rudholzerja naslednik

urar in optični zavod

Mestni trg št. 8

v Ljubljani.

Niklaste cilindar-remontoir ure od	4	gld.	—	kr.	naprej.
Srebrne cilindar-remontoir-ure od	6	"	—	"	"
Srebrne damske cilindar-remontoir-ure s srebrnim pokrovom od	7	"	—	"	"
Srebrne remontoir-ure na sidro od	10	"	—	"	"
Srebrne remontoir-ure s 3. srebrnim pokrovom od	10	"	50	"	"
Zlate damske remontoir-ure od	14	"	50	"	"
Zlate remontoir-ure za gospode od	28	"	—	"	"
Zlate remontoir-ure za gospode z dvojnimi pokrovi od	38	"	—	"	"
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni	9	"	—	"	"
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni z bitjem ur od	13	"	—	"	"
Ure na nihalo z bitjem četrtink od	27	"	—	"	"
Budilke od	2	"	—	"	"
„Schwarzwalder“ z bitjem pol ur od	3	"	—	"	"

☞ Za dobro blago in za dela se jamči. ☞

Popravila se hitro, dobro in po ceni izvršujejo v lastni prodajalnici.

Za morebitne potreščine se najbolje priporoča

z veseloštopanjem

(808—15)

Fran Karol Rudholzer.

Dobavitelj kontrolnih ur za o. kr. avstro-ogersko vlado, za Bosno in Hercegovino.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga iz Trbiža.** Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Carib, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osobni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 45 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osobni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curia, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 19 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—17)

Trgovskega pomočnika

vzprejme takoj **Anton Suša**, trgovec z mešanim blagom v **Senožečah**. Ponudbe s spricvali direktno. Plača po dogovoru. (1144—2)

Dve ameriški gugali

popolnoma novi so na prodaj. Iste so jako pripravne za gostilne, kakor tudi za privatne hiše. Več se izve pri g. **Ivan Franchetti-ju**, brivcu v Ljubljani in pri g. **Fran Sircu** v Kranju. (1142—2)

Razpis.

V zmislu §. 8 in 12 postave z dne 23. junija 1892, št. 35 drž. zak., razpisuje podpisani odbor

službo okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje ormoško I., obsegajoče politične občine: 1. trgovsko, 2. franjkovsko, 3. hardečko, 4. humsko, 5. litmersko, 6. velikonedeljsko, 7. podgorsko, 8. šardinsko, 9. sodinsko, 10. cvetkovsko in 11. pušensko, z letno plačo 700 gld.

Prošnje za to mesto z dokazi, predpisanimi v § 15. gori navedene postave, vložijo naj se v **30. dneh** po prvi uvrstitvi tega razpisa v „Grazer Zeitung“ pri podpisnem odboru. (1148—1)

Odbor zdravstvenega okrožja ormoškega I.

dne 24. julija 1898.

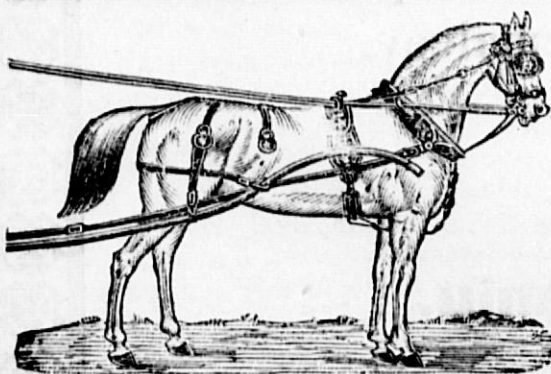
Načelnikov namestnik:

Florijan Kuharič.

Načelnik:

Martiu Ivanuša.

Prva največja kranjska tvrdka.

Fran Primožič
jermenar in sedlar
Ljubljana
Sv. Petra cesta 34.

Priporoča se slavnemu občinstvu za izdelovanje jermenarskih in sedlarskih proizvodov, katera ukusno, trpežno in oeno izdeluje.

Ravno tam velika zaloga različnih konjskih oprem in sedlov, popolne jezdne opreme i. t. d.

Izdelovanje jermen za stroje in mline. — Vse poprave se dobro in po ceni izvršujejo. (1057—6)

Zunanja naročila se vestno in točno izvršujejo.

Št. 280/pr.

Razpis službe.

(1126—2)

Pri mestnem magistratu ljubljanskem je izpraznjena služba

mestne klavnice oskrbnika

z letno plačo 900 gld., s prostim stanovanjem v mestni klavnici in s pravico do dveh 10% nih, v pokojnino vstevnih petletnic.

Prosilci za to službo morajo biti diplomovani živinozdravniki, prednost se bode pa dajala prosilec, kateri se izkažejo tudi s fizikatskim izpitom.

Pravilno opremljene prošnje je vlagati pri podpisnem predsedstvu mestnega magistrata

najpozneje do 15. avgusta t. l.

Na pomanjkljive prošnje in pa na prošnje, ki bi bile vložene po zgoraj omenjenem obroku, se ne bode jemal ozir.

Predsedništvo mestnega magistrata ljubljanskega

dne 16. julija 1898.

Jedina trgovina z jedilnim blagom

na debelo

na katero se smejo Slovenci z zaupanjem obrniti, je

G. F. Resberg

v Gorici, v Kapucinski ulici št. 11

ter

v podružnici na Kornu št. 2

katera priporoča to-le blago:

Sladkor, kavo, riž, mast, poper, sveče, olje, škrob, ječmen, kavino primeso, moko, grís, drobne in debele otrobe, turšico, zob, sol, moko za pitanje, kis, žveplo, cement, bakreni vitrijol i. t. d.

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja

na debelo ter

pristnega črnega in belega vina.

Vsako naročilo od 5 kg. naprej se izvrši takoj in z vso natančnostjo. Dopolnjuje se slovenski.

Zagotavlja se dobra kakovost blaga. Slovenskim trgovcem z dežele se najtopleje priporoča. (1076—5)

Zastopnik-potovalec je g. **Ferdinand Zagar.**

Samo **50** kr. za **3** žrebanja. Predzadnji teden.

Glavni dobiček **100.000** kron **25.000** kron
jedenkrat in 3krat v gotovini s 20% odlogi.

Srečke jubilejske razstave | Žrebanje: 6. avgusta 1898.
(1087-6) a **50** kr. | Žrebanje: 15. septembra 1898.
| Žrebanje: 22. oktobra 1898.
priporoča J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

Štajerska
deželna
Tempeljski vrelec
in
Styria-vrelec.
Vedno sveža, najpopolnejša napolnitev v novozgrajenem napolnilnem rovu z direktnim pritokom od vreleca.
Dobi se: Pri slatinski upravi v Rogateu-Slatina, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v renomiranih specerijskih in drogerijskih prodajalnah (888-15) in lekarnah, kakor tudi v deželni hiši v Gradcu.

Zelavna preskušeno proti žolodčnim boleznim.
Najboljša osvobodila pijača.

Lepa stanovanja
s tremi ali štirimi sobami, predsobo, služniško sobo, hodnikom za snajenje in s porabo perilne kuhinje oddajo se po primerni ceni mirnim strankam; tudi se še odda (1075-3)
nekaj lepih prodajalnic
za vsako trgovino prikladnih, kakor tudi dve lepi kleti v **Plautz-evi novi hiši, Stari trg št. 30/32**, in sicer za novemberski termin.
Vpraša naj se: **Sv. Petra cesta št. 23, II. nadstr.**

Kave ni treba doma žgati!

Pred kratkim ustanovljena

„Delniška družba za žganje kave na Reki“

preskrbela je svoje podjetje za žganje kave s posebnim patentovanim izvajanjem, katero opravičeno uživa „svetovno slavo“, kar je iz dveh nastopno navedenih vzrokov razvidno:

Prvič:
ostanejo kavi vsi neprecenljivi sestavni deli neskrčeni in

drugič:
pridobi kava po tem načinu žganja v velikanski meri na okusu,

katera svojstva jej tudi ostanejo, ako dalje časa leži.

Več izvestij najslovičnejših kemikov potrjujejo zgoraj navedene trditve, o katerih istinitosti se lahko vsaka hišna gospodinja sama prepriča, ako kupi za poskušnjo. (1055-7)

Priporočamo troje finih, izbranih in priljubljenih vrst:

Portoriko	karakter	kilo	gld.	2.20,
Java	„	„	„	1.80,
San Paolo	„	„	„	1.60.

Jeglič & Leskovic

Jurčičev (Prešernov) trg št. 1.

Važno za vsako hišno gospodinjjo!

Svarilo!

Napram hudobnemu, škodaželnemu obrekovanju gledé kakovosti mojih mlinskih pridelkov, naznanjam vsem onim, ki tako obrekovanje razširjajo, da sem potrebno že ukrenil, da se dotični poizvedo in primerno kaznujejo. (1143-2)

Kar se tiče kakovosti in pristnosti mojih mlinskih pridelkov, postrežem lahko vsakemu, ki se hoče prepričati, s tisoči priznalnih dopisov, katere sem doslej prejel doposlanih popolno prostovoljno od svojih p. n. gospodov odjemalcev.

Vinko Majdič

posestnik valjičnega mlina v Kranju.